

Rozsudek Krajského soudu v Bratislavě ze dne 23.05.1988, sp. zn. 14 Co 169/88, ECLI:CZ:KSBA:1988:14.CO.169.1988.1

Číslo: 28/1990

Právní věta: Zodpovednosť za škodu spôsobenú zastrelením poľovného psa v poľovnom revíre treba posúdiť v zmysle ustanovenia § 21 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb. a podľa ustanovení § 415 a § 420 O. z.

Soud: Krajský soud v Bratislavě

Datum rozhodnutí: 23.05.1988

Spisová značka: 14 Co 169/88

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Myslivost, Náhrada škody

Předpisy: 23/1962 Sb. § 21

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresný súd Bratislava - vidiek uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu škody v sume 4920,- Kčs a náhradu trov konania v sume 200,- Kčs do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný zastrelil psa žalobcov a žalobcovia uvádzali, že k zastreleniu psa nedošlo za podmienok uvedených v ustanovení § 21 ods. 1 písm. b) zákona č. 23/1962 Zb., pretože z vyjadrenia Slovenského poľovníckeho zväzu - Okresného výboru v B. vyplývalo, že išlo o loveckého psa pri výkone služby, za situácie, pri ktorej mohol chovateľ psa včas odvolať. Žalovaný porušil svoju právnu povinnosť, čo bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody žalobcov.

Rozsudok napadol odvolaním žalovaný a namietal, že výpovede vypočutých svedkov sa nezhodujú s výsluchmi pred OO VB v Z. Pes žalobcov nemal duričské skúšky a preto ho majiteľ nemohol používať na durenie zveri ani v čase lovu. Pes nebol pripravovaný na duričské skúšky, pretože nebol prihlásený na okresnom výbore poľovníckeho zväzu a pre tento účel kynolog a hospodár nestanovili lokalitu, kde sa výcvik môže vykonávať. Doteraz neobdržal žalovaný žiadne rozhodnutie o odvolaní, ktoré podal proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho opatrenia príslušným orgánom poľovníckeho zväzu. Majiteľ poľoval so psom zakázaným spôsobom. Žalobca vypustil psa za účelom durenia diviakov a pes hodinu bez dozoru naháňal a šťval zver; bol zastrelený pri prenasledovaní zveri za prítmnia. Žalobcovia nepopierali, že hneď po výstreloch išli na miesto výstrelův a videli, že niekto svieti baterkou. Vyjadrenia okresného výboru poľovníckeho zväzu boli podľa názoru žalovaného nekvalifikované, tendenčné a obchádzali podstatu veci.

Krajský súd v Bratislave potvrdil svojím rozsudkom uvedený rozsudok súdu prvého stupňa a žalobcom nepriznal trovy odvolacieho konania.

Z odôvodnenia:

Odvolací súd dospel k záveru, že základ nároku žalobcov na náhradu škody podľa ustanovenia § 420 O. z. je doložený rozhodnutím okresného disciplinárneho senátu Slovenského poľovníckeho zväzu v B. o tom, že sa žalovaný dopustil disciplinárneho poklesku. Toho sa dopustil tým, že 20. 10. 1986 po 17. hod. na poli odstrelil štyri a pol ročného psa žalobcov, čím porušil ustanovenie § 7 písm. c) stanov Slovenského poľovníckeho zväzu a ustanovenie § 3 ods. 1 písm. b) a článok VI ods. 11 a 12 Poľovníckeho poriadku tohto zväzu. Týmto rozhodnutím Okresného disciplinárneho senátu poľovníckeho zväzu z 16. 4. 1987 bolo žalovanému uložené podľa ustanovenia Poľovníckeho poriadku disciplinárne opatrenie, a to písomné pokarhanie s výstrahou; odvolací orgán (predsedníctvo okresného výboru zväzu) 27. 5. 1987 potvrdil uvedené disciplinárne opatrenie. V disciplinárnom konaní bolo preukázané, že žalovaný porušil konkrétnu právnu povinnosť.

Okrem toho však právo na náhradu škody zakladá aj porušenie všeobecne určenej právnej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 415 O. z., podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví a na majetku, ani k neoprávnenému majetkovému prospechu na úkor spoločnosti alebo jednotlivca. Žalovaný si nepočínal podľa tohto zákonného ustanovenia, keď psa žalobcov zastrelil bez toho, aby sa presvedčil, o akého psa vlastne ide. Pritom pes žalobcov bol poľovním psom s určitými charakteristickými znakmi. Žalovaný sám vo svojej výpovedi uviedol, že išlo o psa poľovného vzhľadu. Preto zastrelenie psa bez zistenia toho, či skutočne ide o poľovného alebo pytliakeho psa, je v rozpore s ustanovením § 415 O. z.

Žalovanému sa nepodarilo zbaviť sa zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 2 O. z. Podľa ustanovenia § 21 ods. 1 písm. b), ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb. môžu poľovnícka stráž, člen poľovníckeho združenia a poľovný hosť, na ktorého užívateľ poľovného revíru prenesie oprávnenie, usmrcovať v poľovnom revíre psov, ktorí mimo vplyvu svojho vedúceho a vo vzdialenosti väčšej ako 200 m od najbližšieho trvale obývaného domu hľadajú alebo prenasledujú zver alebo sa k nej plazia; len za splnenia týchto podmienok by sa žalovaný mohol zodpovednosti za škodu zbaviť. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že žalovaný nebol ani jednou z vyššie uvedených osôb, ktoré by mohli v poľovnom revíre zastreliť psa, za predpokladu, že by bol mimo vplyvu svojho vedúceho, vo vzdialenosti väčšej ako 200 m od najbližšieho obývaného domu, že by hľadal, prenasledoval zver alebo sa k nej plazil. Žalovaný nebol poľovníckou strážou, nebol členom konkrétneho poľovníckeho združenia ani hosťom, na ktorého by bolo prenesené oprávnenie užívateľom revíru, ani nebol zapísaný v knihe návštev.

Pritom toto oprávnenie sa nevzťahuje na ovčiarske psy, poľovné, slepecké, zdravotnícke, vojenské a služobné psy, pokiaľ sa ako také dajú rozoznať a pokiaľ sa pri výkone služby vzdialia z vplyvu svojho vedúceho iba prechodne. Sama skutočnosť, že pes žalobcov naháňal zver alebo ju šťval, neoprávňovala žalovaného zastreliť psa žalobcov, vzhľadom na to, že nebol osobou, ktorá by mohla kohokoľvek psa v poľovnom revíre zastreliť. Ak žalovaný zistil pri návšteve revíru, že žalobca M. C. poľoval zakázaným spôsobom, nemohlo to byť dôvodom pre to, aby mu zastrelil psa, ale bol to dôvod pre signalizáciu porušenia príslušných ustanovení Domáceho poriadku poľovníckeho zväzu, urobenú voči tým orgánom zväzu, ktoré sú kompetentné to riešiť.

Vzhľadom na to, že bolo preukázané porušenie právnej povinnosti a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody žalobcov, boli splnené podmienky zodpovednosti žalovaného za škodu.

Výška škody bola vyčíslená Okresným výborom poľovníckeho zväzu v B. sumou 4920,- Kčs. Vyčíslenie

škody nevykazuje chyby alebo nedostatky, vychádza z objektívnych dokladov, ako sú preukaz o pôvode psa, doklady o vykonaných skúškach, o účasti na výstave a o zaradení na chov; preto súd prvého stupňa správne z neho vychádzal.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 O. s. p.).

Odvolací súd nepriznal žalobcom náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 224 ods. 1 § 142 ods. 1 O. s. p. z toho dôvodu, že sa náhrady trov odvolacieho konania výslovne zriekli.